

DANS, EEN DUET

STILL STANDING YOU – PIETER AMPE & GUILHERME GARRIDO (PRODUCTIE: CAMPO)

JULIE RODEYNS

In het duet *Still standing you* proberen de Vlaamse choreograaf Pieter Ampe en zijn Portugese kompaan Guilherme Garrido elkaar voortdurend de loef af te steken. Het resultaat? Een uiterst amusante billenkletser die het niet alleen over vriendschap heeft, maar ook vragen stelt over primitieve driften en de krachten en grenzen van het fysieke lichaam.

VROLIJKE VRIENDEN

Mannen die op het podium in adamskostuum een robbertje uitvechten: dat dat behoorlijk entertainend kan zijn, leerden we al uit het eerste samenwerkingsproject van Pieter Ampe en Guilherme Garrido: *Still difficult duet*. Ze stelden zich toen voor als de beste makkers, maar bleken allebei erg tuk om op de voorgrond te staan. De rivaliteit die hun vriendschap binnensloop, ontketende een aaneenschakeling van onderhuidse pesterijen en brallerig haantjesgedrag. Van een omhelzing veinzen om des te harder te kunnen toeslaan, tot het uitplukken van één schaamhaar en als slachtoffer de pijn verbijten met een geforceerde snoeflach die de tegenzet al voorbereidt: dergelijke gespeeld naïeve (want tot in de puntjes gecontroleerde) 'kwajongenspret' was ongezien en daarom erg verfrissend. Het uiterlijk en de sprekende mimiek van de heren maakten de hilariteit des te groter. Guilherme Garrido: een gepiercete zuiderling met een scheve grijns en twee ogen op zijn gat getatoeëerd. Pieter Ampe: een melkblanke Belg met rosse baard en het uitgestreken gezicht van een heilig boontje, maar met blauwe priemoogjes die twee onzichtbare duivelshoortjes verraden.

In *Still standing you* zijn ze nog geen haar veranderd. Het openingsbeeld zet meteen de toon voor de serie taferelen die zich in de kale black box zal blijven ontplooiën. Bij binnenkomst in de zaal word je als publiek begroet door Garrido. Hij zit op de omhoog uitgestrekte benen van een op zijn rug liggende Ampe. Dat Ampe dat standje niet eeuwig zal kunnen volhouden, is merkbaar aan zijn steeds roder kleurende hoofd. Garrido lijkt zich van geen kwaad bewust. Wijzend op Ampe stelt hij met grote grijns zijn kompaan aan ons voor. Het lijkt kameraadschappelijk, maar heeft een vuil randje. In deze scène gebruikt Garrido zijn vriend als een presenteerblad: een sokkel die hem op een verhoogje plaatst. Ampe toont zich dienstbaar en lijkt zijn makker de eerste viool te gunnen, maar is dat wel zo? In feite gebruikt hij Garrido evenzeer om ons binnen het fysiek georiënteerde kader van een dansvoorstelling zijn spierballen te showen. Is het niet hij, de krachtpantser, die ons applaus verdient? Of rekende de geslepen Garrido net op die bluf van zijn partner om zijn falen te kunnen uitlokken? Want natuurlijk houdt Ampe het niet eeuwig uit... Eén eenvoudig beeld en je sluit weer aan bij waar *Still difficult duet* eindigde: we zitten opnieuw op de dubbele wip tussen vriendschap en door profileringsdrang ingegeven wedijver, afgunst en rivaliteit. Het dubbeltje op zijn kant van een innige relatie tussen twee mannen, waarbij schouderklopjes en omhelzingen hand in hand gaan met schaamteloze grollen en gemene grappen.

BRULLENDE BEREN EN ANDERE MONSTERS

Niets nieuw onder de zon dus? Toch wel. *Still difficult duet* ontrolde zich als een kolderiek kat-en muisspelletje tussen twee typetjes. De verwijzingen naar typisch dansante bewegingen – in bijvoorbeeld de scene waarin Garrido een schaamhaar bij hem uittrekt, staat Ampe met gebogen armen en naar achter gestrekt been in een erg herkenbare klassieke danspose – gaven het stuk het karakter van een persiflage of een vrije spelerei rond het genre van het 'duet'. In *Still standing you* is die onderbroekenlol nog steeds van de partij (letterlijk aan elkaars pietje trekken, om maar iets te noemen), maar de toon is iets meer onderzoekend. Dit gaat verder dan een loutere gimmick die toont wat er zou kunnen gebeuren wanneer je de vrouw in een klassieke pas-de-deux zou vervangen door een man (relevant binnen een danswereld die meer en meer een mannenwereld wordt). Hier dient het thema van individuele trots en mannelijke profileringsdrift meer als een brug naar een vat aan referenties en ideeën.

Neem nu de scènes waar Ampe en Garrido tegen elkaar aan staan te brullen. Wij moesten meteen denken aan avonturenfilms waar dieren of primitieve volkeren het tegen elkaar opnemen. Trots en bewijsdrift linken zich met statusvertoon, leiderschapstwisten en de bescherming of afbakening van een denkbeeldig territorium. *Still standing you* lijkt daardoor soms te willen neigen naar een gedragsstudie van primitief (mannelijk) gedrag. Een andere insteek is de interesse in de fysieke krachten en grenzen van een lichaam in confrontatie met een ander lichaam. Die fysicaliteit onthult zich in een reeks acrobatische toestandjes in de aard van het openingsbeeld. Aanvankelijk drijft rivaliteit en duel het lichaam tot zijn uiterste krachten en grenzen, inclusief de pijngrens (Ampe kermde eenmaal luidop onder de klappen die hij moest incasseren). Later lijkt het duo steeds meer geïnteresseerd om de grenzen tussen hen beiden op te heffen en versmelting of vervloeiing op te zoeken. Dat levert enkele bijzonder mooie beelden op. Zo vlechten ze hun lichamen op een bepaald moment zo ineen dat er plots een vreemdsoortig wezen met vier benen op het podium verschijnt. Erg intrigerend! Toch kunnen die fascinerende beelden het onduidelijke project van deze voorstelling niet goedmaken. De achillespees is de seriële opeenvolging van scènes. In het kat- en muisverhaal van *Still difficult duet* toonde die zich nuttig en consequent, hier krijg je het gevoel dat de voorstelling een beetje alle kanten opbotst en een duidelijke intentie ontbeert. Hoewel artistiek en inhoudelijk interessanter, toont *Still standing you* zich minder coherent dan de voorganger: het is in feite meer een studie dan een 'af' product. Is dat, in het licht van het bestaan van die voorganger, interessant om op te voeren?

Garrido en Ampe zijn jonge kunstenaars. Met *Still standing you* tonen ze dat ze zoeken en groeien. Het Gentse huis Campo biedt hen daar in de juiste mate de ruimte toe. *Still difficult duet* was een schot in de roos: de energie en fysieke taal van Ampe en Garrido was ongezien, grappig en verleidelijk. Het zou dom zijn om daar niet op door te werken. Dat *Still standing you* niet alleen teert op dat oude succes, maar ook de intentie toont om verder te zoeken, is heel positief. Bovendien is er niets amuserender om te bekijken dan mensen die elkaar proberen te 'pakken', die plaat raakt nooit grijsgedraaid. Dat mag dus wel nog een keertje. Het verrassingseffect dat *Still difficult duet* had, zijn de heren natuurlijk wél kwijt. Komt daar iets voor in de plaats? Voor wie in hun zoekproces is geïnteresseerd, is deze nieuwe voorstelling erg leerrijk. Wie *Still difficult duet* miste, krijgt een behapbare en amusante herkansing. Voor anderen is dit misschien een ontgoochelende 'been there, seen that', maar zo heeft elke strijd zijn up en downs... Op naar een derde ronde dus!?

Gezien op 19 april 2010, STUK, Leuven

Info: www.stuk.be

Deze tekst kwam tot stand in het kader van Corpus Kunstkritiek, een initiatief van VTI - Vlaams Theater Instituut, met steun van Vlaams-Nederlands Huis deBuren. www.vti.be/corpuskunstkritiek

De teksten van het Corpus Kunstkritiek vallen onder de licentie [Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.0 Belgium](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/be/), wat betekent dat de teksten verspreid, maar niet veranderd mogen worden. Elke vorm van verkoop of betalende distributie is apart te onderhandelen, contacteer VTI.